

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LI. An Christi ad inferos descendentis anima fuerit extincta, aut
extinguibilis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Primam esse dicunt falsam: Quia de eo nusquam ullus Euangelista. 2. Quia non descendit Diuinitas in orcum; erat enim, estq; ubiq;: Non Corpus; quia requieuit triduo in sepulcro; vnde & resurrexit: Neque Anima Christi descendit: 1. Quia nil de hoc Scriptura: Sed fuit in Paradiso: Iuxta id, *Hodie mecum eris in par.* Idem ait: *Pater in manus tuas commendo Sp. meum,* Luc. 23. id est, animam: secundum quam fuit in paradiso, & Non in inferno: quia Non ut in eo pateretur: Non ut Patres liberaret: quia hoc fecit patiendo in terra; fecit efficaciam suam Diuinitatis ab initio mundi, non locali descensu ad inferos: Et Patres non erant in inferno, cum *Iustorum anima in manu Dei sint, id est: in sinu Abrahae.*

Quidam statuunt descensum ad inferos post mortem; non ut pateretur, aut liberaret Patres; sed ut victoriam ostentaret, terrorem incuteret diabolis. Sed hoc nusquam in Scriptura. Et post mortem dicto, *Consummatum est,* anima Christi quieuit in manu Patris: &c. Hæc PAREVS. Demum sententiam quartam statuit suam: SVADET, 1. ex Agonia, ex clamore, *Deus meus, &c.* 2. Ratione: 1. Christus animas & corpora debuit redimere; ergo & corpore & anima pati: 2. Debuit nos ex cruciatibus inferni liberare: ergo eo ipso prius tolerare. 3. Tacerentur ij cruciatu in Symbolo, nisi in hoc de descensu articulo subintelligerentur. &c.

Hæc ferè Theologia est ac sententia Pareana, hoc est, Calviniana. Refero hæc strictim; omitto multa; refuto nulla: referuo ad singulas quæstiones singula. SVASIONES reddam, ac diluam quæst. 52.

QVÆSTIO LI.

An descendens ad inferos Christi Anima fuerit Extincta?

LUTHERANI quidam diseritè, dicunt, vt BRENTIUS in Catechismo anni 1551. *Descendere ad inferos esse penitus interire.* Idem in Actor. c. 2. Ch. istum facit ita loquentem: *Descendam in infernum: sentiam dolores inferni, & plane Periisse videbor.* Idem tametsi in Recognitione. pag. 18. de inferno sciens deliret, & cum in Catech. anni 1552. Sepulcrum esse velit; idem tamen pag. 175. ita Christi Descensum distinguit cum Vbiquetarius, quo ù ipse princeps est Christi ad inferos descensus duplex fuit. 1. Cum adhuc corporalem in terris vitam agens, suscepit dolores inferni. Hoc autem præcipue factum est, cum in cruce clamauit, *Deus meus, &c.* Hic enim clamor significat, Christum doloribus inferni obrutum, & flammis eius accensum fuisse, 2. Cuius mortuus depositus est de cruce, & in terram ita sepultus, vt VIDERETVR PRORSVS INTERIISSE: Hoc autem est Descendere ad inferos, videri prorsus & omnino EXTINGVI.

CALVINISTÆ iuxta cum LUTHERANIS sentiunt, vel ipsam Christi Diuinitatem passam ac mortuam fuisse: Quantò minus vitæ quicquam relictum Animæ tribuerint? Vide supra quæst. 16.

ANABAPTISTÆ sentiunt, Descendere ad inferos esse interire, extingui: Et Christi animam interiisse docent; Verum postea resuscitam reuixisse. Ita apud Bayum lib. 1. Inflationu religionis. c. 214. At 1. Viam id Atheismo aperit; pugnat Conciliis, & S. Patribus. *Fell. l. 4. de Christo c. 14.* 2. Democritus, teste Lactantio lib. 7. *Diuin. Insti. c. 7.* animas cum corporibus dissolui ac perire asseruit; Quem Plato reuincit de animæ Immortalitate diserens. Anabaptistæ ergo sunt Democratistæ; Eorumque affines Luthero-Calvinistæ.

CAEVIIVS in sua Psychopannychia, ab Anima Christi mortui semper viuente docet Iustorum quoque animas non dormire, id est, non extingui morte: euidenterque Anabaptistas conuincit, dicente, dormire animas, id est, extingui. Verum ita argumentatur, vt sentire cernatur, ab inferno animam absorberi, esse animam extingui. Sic enim ait: *Anima Christi vitam suam nunquam perdidit; Cur? Quæ Patri commendata, non poterat non salua esse.* Verum est. *Id volunt ista: Non dereliques animam meam in inferno.* Act. 2. *Nam anima eius diuina virtute suffulta est, ne in perditionem rueret.* Ergone quæ non sic suffulta fuerit; perit: vt reprobiana?

AUTOR. Negat quidem Calvinus sub finem libri, Animas impiorum interi-

terire, vel extingui post solutionē à corporibus: Verum tunc *Aus* non efficaciter conuincit Anabaptistas, dicens, Animam Christi ex eo immortale fuisse, quòd coniuncta Deo non sit permittenda in infernum: *Aus* certè sequitur; Animas impiorum extingui, & quòd ruant in infernum.

2. Deinde, Quia dicit Animam Christi non interisse, quia diuina virtute suffulta fuit: Ergo sensit CALVINUS, quòd ex Seipsa fuerit extingui bilis; sed inextingui bilis ob Dei virtutem. Cùm autem Dei virtus ea, seu gratia, procul absit ab impiis animabus; necesse fuerit eas extingui, iuxta Calvinum.

3. Istud declarant producti ab eo typi. 1. Præbet argumentum immortalitatis animæ suæ, cum Ionam triduo immersum in ventre ceti, mortis suæ typum constituit. Venter ille mors est. Animam igitur saluam in morte habuit: modo scilicet quo Ionas, virtute diuina suffultam: Sine hac Ionas perisset perisset & anima Christi. 2. Item ibidem: Quid est quòd Isaac non moritur; nisi quia, quòd proprium est homini, immortale Christus præstitit, hoc est, Animam? Arias verò, animal irrationale, qui in eius locum ad mortem substituitur, corpus est. Sicut igitur Isaac erat ex natura morte delectibilis, ita Christi anima ex Se, (iuxta Calvinum) dici videtur extingui bilis, nisi diuina virtute suffulta perdurasset.

4. Non absorberi Animam ab inferno, sed suffulciri à Deo, est Calvinò, Non extingui eandem: Ergo Absorberi eam, esse debet illi, extingui: Nec enim datur medium. At qui supra ex ipso læpius accepimus, Animam Christi absorptam

fuisse: Ergo & extinctam fateri cogitur: quantumcunque id contra Anabaptistas negat. Quare istud? Descendit ad inferos, erit Caluino idem quòd, extingui interijt.

Q V Æ S T I O L I I.

An Christi Descendisse ad inferos, sit gehennam pertulisse; Sicque nos Redemisse?

LUTHERANI, ex Luthero in Psal. 16, Schmidelino, Apino, vbi supra &c. affirmant talia: Christus verò ad infernum damnatorum secundum TOTAM PERSONAM, post crucis mortem descendit; Et ibi peccatorum nostrorum in anima & corpore, pœnas luit; igne infernalem experius est, & gehennam suam degulit aut. MELANCHTHON in Locis Communis cap. de Filio, bis dicit, Christum luctatum grauissimè cum tentatione de Abiectione sui. BRENTIUS in Act. 2. Christus inferni perissum esse dolores ait. &c.

CALVINISTÆ; nominatim CALVINUS Instit. l. 2. c. 16. §. 8. 9. 10. 11. 12. Et in Catechismo patuo: In Plyphopanny. Et in Matth. c. 27. docet, dici Christum ad inferos descendisse: quia passus est dolores animarum damnatarum. 2. Hoc nil esse, nisi anxietatem conscientia eo itantè irarum sibi Deum. 3. Christum sibi Deum insensum apprehendisse, tum propter nos, tum ob metum propria salutis amittende; indeque ineffabilem animi anxietatem perpessum, qualem, qui scilicet aeternum sese periturum. 4. Sic in orco versari cœpisse Christum in horro. In cruce clamantem abijisse profundius: In morte profundissimè absorptum aeternæ mortis reum irato Deo. 5. Huic tali ad inferos Christi descensui totam nostram tribui Redemptionem: ut sine qua Christi mors in cruce nullus pretij extitisset. Instit. l. 2. c. 16. §. 10. Nihil actum erat, si corporea tantum morte defunctus fuisset Christus: Sed operæ simul pretium erat; ut diuina vltionis seueritatem sentiret. Et infra: Unde etiam eum oportuit cum inferorum copijs quasi consertis manibus luctari. Similia fultus in Matth. 27. Præmissa carptim ex illo perstrinxi: Verbotim liquent supra. L 2 Sum.